

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 299.

Tolvte Session.

73de Møde.

Løvedagen den 5te Januar Kl. 12.

(Fortsat.)

Winther (fortsat): Det er min Overbevisning, at Grundlovens Bud vil skee fuldkommen Fyldest, dersom der bliver vedtaget en Lov, hvori der fastsættes, hvad Kirkens Omraade er, og hvorledes den Repræsentation skal være, der har at raade inden for disse Grænser; videre troer jeg ikke, at Meningen af Grundlovens Bestemmelse: „Folkekirkens Forsatning ordnes ved Lov“ strækker sig. Der er med Rette af den høitagede Minister gjort opmærksom paa, at det vilde være Skade, om denne Forsamling vilde betragte sig som den, der ogsaa var Repræsentant for de lutheriske Menigheder her i Landet; deri samstemmer jeg fuldkommen med ham, og netop derfor er det ogsaa, at jeg ikke kan ønske, at denne Forsamling skulde gribe dybt ind i at bestemme, hvorledes Kirkens Bestyrelse i alle dens Enkeltheder skal være og virke. Det er ikke sagt, at den virkelige Repræsentation for Kirken, naar den først ifølge Loven var stabt, vilde have samme Idee om, hvorledes dens underordnede Ved skulde være, som den Forsamling, der her har Sæde, kan have. Det er efter min Mening en Ting, som den ærede Minister har havt Ret i at gøre opmærksom paa, at vi skulle vogte os for, at komme til at gribe for dybt ind i Kirkesager, og jeg antager, at en Bestemmelse som den, der findes i denne Lov, er en dyb Indgriben deri. Lad os derfor af-

holde os fra at gaae ind paa nogen Lov om Organisation af en enkelt Deel af Kirkens Repræsentation og alene afgjøre dette Spørgsmaal, naar det foreligger i sin Heelhed. Lad os ikke af en Bestyrelse om, at det skulde være at modsætte sig Grundlovens Bud, afskrækkes fra, at forkaste en Lov som denne.

Naar jeg nu seer hen til denne Lovs Bestemmelser i deres Heelhed, da finder jeg, at der foruden dem, jeg allerede har gjort, kan gjøres mange grundede Indvendinger imod den; men førend jeg gaaer ind paa Enkelthederne, betragtet fra et principielt Standpunkt, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at der efter min Mening er saa meget mindre Grund til nu at gaae ind paa denne Lov, som den vistnok er aldeles unødvendig. Det her idag flere Gange omtalte Circulaire har aabnet Udgang for Menighederne til at vælge Menighedsraad, og der er ogsaa paa visse Steder valgt saadanne. Det er nu saare vanskeligt her at bømme om, hvad Godt eller ikke Godt disse Menighedsraad kunne have virket; det er Noget, som ikke godt lader sig afgjøre af en ydre Betragter; man maatte i saa Fald spørge omkring i de enkelte Menigheder, hvorledes de havde virket. Jeg for mit Vedkommende er af den Overbevisning, at Virkningen kan have været høist forfjellig; men jeg vilde ansee det saare heldigt, om den blot i enkelte Menigheder havde været god og helsbringende, det var allerede et Resultat, der ikke var at laste Brag paa. Jeg hilsende med Glæde det Rescript, der fremkom, idet det forekom mig, at det var en Begyndelse til at indføre en Sædvane, der senere kunde gøre sig saaledes gjel-